Llibres i roses

Hi ha dies sense esma, en què ens llevem a contrapèl i que tot fa l'efecte d'haver-se confabulat en contra dels nostres anhels. Un cel gris i pesant ens fa ajupir el cap i els titulars dels diaris ens fuetegen amb notícies que no volem llegir. El nostre país ens sembla un indret inhabitable i els carrers s'estrenyen en la perspectiva, com en aquella escena de la Guerra de les galàxies en què els protagonistes estan a punt de ser esclafats en una premsa de reciclatge.

Però arriba el mes d'abril i amb ell el gloriós dia dels llibres i les roses. El cel ens apareix més alt, més blau i més amable, encara que amenaci amb pluja, i els catalans, malgrat tot, ens sentim orgullosos de ser-ho. No hi ha cap dia com aquest, enlloc. Tothom es passeja content per carrers i places, fins i tot els que no compren mai un llibre, ni tenen intenció de fer-ho, perquè els llibres, com les roses, només amb la seva presència i amb la seva olor ja transmeten un sentiment de felicitat.

Al carrer hi ha parades de tota mena, dels llibreters atabalats, però somrients; dels petits editors, que per un dia pensen que no s'han equivocat de feina; dels alumnes dels col·legis que pretenen pagar-se el viatge de final de curs venent coses als pares despistats que passen; de les associacions que es volen fer veure i fins i tot dels partits polítics que no volen que es polititzi la jornada.

Molts dies abans algú ja haurà decidit quins seran els llibres més venuts i els mitjans de comunicació esventaran les xifres com si fossin veritats científiques quantificables. Però és igual, tothom estarà content, fins i tot els autors que no han signat ni un sol exemplar, perquè és un dia de glòria i la glòria s'escampa com la radiació nuclear. Sempre he dit que si Sant Jordi no existís, l'hauríem d'inventar, el que ja no estic tan segur és com podríem recrear aquesta felicitat que desborda pels carrers.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/04/22/llibres-roses/841929.html?utm_source=rss